

Endemaal bliver fastslaaet. Dette havde vi gerne ønsket at opnaa paa en anden Maade, nemlig, som det blev sagt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, gennem en Ændring i selve Lovforslaget. Naar vi helst ønskede det gennemført paa denne Maade, var det ikke, fordi vi mener, det er af afgørende Betydning, om det fastslaaes gennem Loven eller gennem Betænkningen, men fordi det nu en Gang havde været indført i Lovudkastet og var blevet fjernet som Følge af et Pres fra det radikale Partis Side. Men saaledes som Forhandlingerne udviklede sig, viste det sig, at det ikke vilde være muligt at gennemføre et saadant Ændringsforslag, og vi maatte derfor foretrække at undlade at stille Ændringsforslag, fordi en Afstemning om det vilde have fremkaldt et falsk Billede af, hvorledes Stillingen er. En Del af dette Tings Medlemmer, som var enige med os i, at Endemaålet for vor Valutapolitik maatte være Kronen i Pari, vilde have stemt imod et saadant Ændringsforslag, og vi vilde derved have kunnet vildlede ikke alene Indlandet, men — hvad jeg lægger i højeste Grad Vægt paa — ogsaa Udlandet. Vi maatte derfor foretrække, at man opnaaede det, man nu har opnaaet, ved at der gennem Betænkningen fastslaaes Enighed mellem Regeringen og det store Flertal om, at vi skal naa til atter at faa Kronen i Guldparitet. Naar jeg har sagt, at det i og for sig er lidet afgørende, om dette fastslaaes gennem Loven eller gennem Betænkningen, er det, fordi jeg gaar ud fra, at en saadan Fastslaaelse i Virkeligheden kun er en Anvisning til Nationalbanken. Vi siger herigennem til Nationalbanken, at vi er enige med Banken i at ønske Kronen i Pari; det har ogsaa været udtalt fra Bankens Side, at den ønsker Kronen i Pari, og vi siger, at vi er enige i, at det er Maalet for vor Valutapolitik. Vi maa regne med, at Nationalbanken handler under det meget store Ansvar, der hviler paa den i denne Sag; vi maa regne med, at Nationalbanken handler under Erkendelse af, paa hvilket Tidspunkt den har Magten til at føre os til Endemaålet i vor Valutapolitik, og vi maa regne med, at Nationalbanken vælger det rette Tidspunkt og den rette Maade at føre os til Guldparitet, tagende Hensyn til Erhvervslivet Stilling.

Naar det fastslaaes af de Radikales Indlæg i Betænkningen, at man kun er gaaet med til dette under Forudsætning af, at Kreditten ikke stilles til Raadighed for en Højnelse af de nuværende Kurser, saa er det en Forudsætning, som vi fra vor Side ikke kan tiltræde. Hvis Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at Kursen paa Kronen gik højere op, maatte vi ønske, at den

ikke atter kom ned; saa maatte vi ønske, at Nationalbanken havde Raadighed over Kreditten for at kunne forhindre, at der atter indtraadte det, som vi fra vor Side Synspunkt maa mene er det værste, der kan ske, nemlig at vi kommer ind i en ny Periode med store Svingninger.

Der har fra forskellig Side været udtalt Misfornøjelse med den Ordning, man nu faar truffet, dels ud fra den Betragtning, at man skulde have en hurtigere Stigning fastslaaet i Loven, og dels ud fra det Synspunkt, at man vilde have en meget langsom Stigning. Jeg tror, at begge disse Ting kun er Udtryk for Ønsker. Jeg tror ikke, det vil være muligt gennem Lov at fastslaa, om vi skal have en hurtig eller en langsom Stigning. Det har vist sig ved Udviklingen, at man jo havde forudsat en langsom Stigning, men at det var umuligt at gennemføre denne; og jeg tror lige saa lidt, det vil være muligt gennem Lov at fastslaa en hurtig Stigning. Jeg tror, man maa være klar over, at det her maa være Nationalbanken, der vælger Tidspunktet og maa vælge, hvor hurtigt det skal gaa. Hvis stærke Kræfter udefra sætter ind, vil det jo ikke hjælpe noget som helst, at der staar noget andet i Loven. Gennem dette Forslag gives der Nationalbanken Anvisning paa Vejen, og Nationalbanken vil selv have Ansvaret for, at denne Vej bliver betraadt paa rigtig Maade.

Men jeg vil gerne i Anledning af, at man i de Radikales Betænkning synes at stille i Udsigt, at hvis man gik den Vej, de foreslaar, vilde man hurtigere naa Stabilitet, udtale som min Opfattelse, at man maa regne med, at jo nærmere man er ved Pari, desto sikrere har man Stabiliteten. Jeg tror ogsaa, man maa lægge Mærke til, at de to sidste Maanedes Svingninger har været ret minimale; i Virkeligheden har Svingningerne i den danske Kronekurs i de sidste Par Maaneder ikke været væsentlig større end Svingningerne i Sterling, der jo dog er bundet til Guldet.

Jeg tror heller ikke, at man, som man synes at ville fra radikal Side, i alt for høj Grad skal male Fremtiden sort. Vi har fra vor Side peget paa, at der maatte komme Vanskeligheder; vi har peget paa, at der vil blive lidt Tab. Men som jeg sagde ved første Behandling, kan man ogsaa overvurdere Vanskelighederne. Lige saa farligt som det er at undervurdere Vanskelighederne, lige saa farligt er det at overvurdere dem, fordi man derved let skaber Panik. Der er et gammelt Købmandsord, der siger, at man skal være Optimist i Modgangstider og Pessimist i Medgangstider.